

ת"פ 16046/08/22 - מדינת ישראל נגד אליהו חזות

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 16046-08-22 מדינת ישראל נ' חזות(עציר)

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	אליהו חזות

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הכולל שלושה אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1:

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו המתלוננים מאישום זה ביחד עם ילדיהם המשותפים הקרית **אתא (להלן: בתם של המתלוננים "הודיה")**. בתאריך 22.7.22 בסמוך לשעה 01:30 התפרץ הנאשם לבית באופן שפתח את דלת הכניסה שהיתה סגורה אך לא נעולה ונטל מסלון הבית פלאפון מסוג שיומי בצבע שחור, טאבלט בצבע שחור, תיק גב בצבע שחור עם לוגו "רפאל" השייך לביתם של המתלוננים אשר הכיל בתוכו בין היתר תעודת זהות, כלי כתיבה, חפצים אישיים של ביתם של המתלוננים ותיק גב נוסף השייך למתלונן ואשר הכיל בתוכו בין היתר אוזניות, בגדי עבודה וחפצים אישיים. באותן נסיבות יצאה הודיה מחדרה לכיוון הסלון והבחינה לפתע בנאשם מחטט בארון הספרים בסלון, ניגשה במהרה לחדר השינה של הוריה, העירה אותם משנתם והם ניגשו במהרה לסלון הבית, פגשו בנאשם תוך שהנאשם אמר להם: **"איפה דוד, הוא חייב לי כסף, אני באתי לקחת את הכסף ממנו ואם אני לא אמצא את דוד אני ארצח אותו"** וזאת כאשר דוד הוא אדם פיקטיבי. בעקבות חששם של המתלוננים מהנאשם ורצונם כי יעזוב את ביתם במהרה, נתנו לו 50 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירת התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

אישום מספר 2:

על פי עובדות אישום זה, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו המתלוננים באישום זה בקרית אתא. בתאריך 21.7.22 בסמוך לשעה 17:45 התפרץ הנאשם לבית בדרך שאינה ידועה למאשימה, ניגש לסלון הבית ונטל משולחן הסלון פלאפון מסוג סמסונג בעת שהמתלוננת נמצאת בחדר המקלחת ביחד עם המטפלת שלה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין וכן עבירה של התפרצות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

אישום מספר 3:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היתה בבעלות המתלונן באישום זה חנות בשם "כלי ובורג" לממכר חומרי בניין בקרית אתא. בתאריך 21.7.22 בסמוך לשעה 16:40 הסיג הנאשם גבול למחסן החנות שנמצא בצמוד לחנות באופן שפתח את שער המחסן שהיה סגור אך לא נעול, נכנס לתוך חלל אחסון אשר הכיל בין היתר כלי עבודה ונטל מתוך המחסן מספר כלי עבודה ועזב את המקום כשהרכוש באמתחתו.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין וכן עבירה של הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

ראיות לעונש

2. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה גרושתו של הנאשם הגברת אפרת חזות. בדבריה סיפרה שהיא דואגת לנאשם ומכירה אותו למעלה מ- 20 שנה ויש להם ילד משותף בן 18 שעומד לפני גיוסו לצה"ל. כמו כן סיפרה העדה על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. הוסיפה וסיפרה העדה שהנאשם שירת בצה"ל כקצין רכב והוא נפגע הלם קרב ממלחמת לבנון הראשונה. משם, התדרדר לסמים. לשאלת בית המשפט ציינה העדה שהנאשם אינו מוכר כנכה צה"ל. העדה סיפרה עוד שהנאשם היה דר רחוב ובני משפחתו התעלמו ממנו. בחקירתה הנגדית סיפרה העדה שתמכה וליוותה את הנאשם בניסיונות הגמילה שלו.

כמו כן הוגשו במסגרת הראיות לעונש מסמכים רפואיים ביחס למצבו הרפואי (נ/1, נ/2, נ/3).

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) וכן הגישה טיעונים לעונש כתובים (ת/2). ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם אשר פוגע באזרחים חפים מפשע. המאשימה עותרת ביחס לכל אחד מהאישומים 1 ו- 2 לקבוע מתחם עונש אחד שבין 18 חודשי מאסר ועד לעונש של 36 חודשי מאסר ובאשר לאישום מספר 3 עתרה ב"כ המאשימה למתחם ענישה שנע בין עונש של מאסר חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה

נלוות. ביחס למתחם הענישה ביחס לכל האירועים עתרה המאשימה למתחם שנע בין 18 חודשי מאסר ברף התחתון ועד לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. עברו הפלילי של הנאשם עשיר וכבד וכולל הרשעות רבות קודמות עתרה המאשימה לעונש מאסר שלא יפחת מ - 32 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

4. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע כי כלל האישומים בהם הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד והפנה לפסיקה רלוונטית התומכת בטענותיו. ב"כ הנאשם טען שמנתחם העונש ההולם נע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. ביחס לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות והרפואיות והעובדה שהנאשם עבר תאונת דרכים קשה והיה בין חיים ומוות.

5. הנאשם בדברו סיפר שהיה אדם נורמטיבי התגייס ליחידה קרבית ושירת בצבא קבע כקצין רכב במלחמת שלום הגליל. מצבו הנפשי כך לדברי הנאשם הלך והתדרדר והחמיר והוביל אותו לסמים. בנוסף סיפר הנאשם על תאונת הדרכים אותה עבר שהשאירה בו אותותיה. הנאשם אמר בדברו כי הוא בן 61 ורוצה להנות מילדיו ונכדיו.

דין הכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

7. בהתאם למבחן ה"קשר ההדוק" אני קובעת כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד על אף שמדובר בשלושה אישומים אך לטעמי מדובר במסכת עבריינית אחת. ראו בעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014).

8. הערכים המוגנים בבסיס העבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ואשר בהם פגע הנאשם הם פגיעה בקנינים של הבעלים. לכך יש להוסיף את הפגיעה הקשה בשלוות נפשם של המתלוננים ובזכותם לחוש בביטחון אישי בביתם. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.2008):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתי, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות

של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של אדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

9. נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם מבצעי עבירות רכוש ובמיוחד באשר לעבירות של התפרצות לבית מגורים והפגיעה בחדירה לביתם של הבעלים וערעור תחושת הביטחון שלהם בביתם.

נסיבות ביצוע העבירות ביחס לאישומים 1 ו- 2 מלמד על תעוזה רבה מצדו של הנאשם שנכנס לתוך ביתם של המתלוננים בשני האישומים כשהמתלוננים בתוך הדירות. באישום הראשון אף התרחש מפגש בין הנאשם ודיירי הבית המתלוננים באישון לילה. כמו כן נגנב רכוש לא מבוטל על ידי הנאשם בכל האישומים.

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לדירת מגורים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (7.1.2010), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בגין פריצה לדירה, תוך הפעלת מאסר מותנה; עפ"ג 8332-08-10 **אבו סיאם נ' מדינת ישראל** (7.10.2010), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 18 חודשי מאסר; ע"פ 43816-01-11 **חליאלה נ' מדינת ישראל** (4.3.2011), בו נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 15 חודשי מאסר; ת"פ 12697-11-15 **מדינת ישראל נ' מורוזוב** (8.7.2018), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה 11 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.01.2015), בו הורשע הנאשם בשני אירועים של התפרצות לדירה וגניבה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בערעור הוקל עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה; רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.2017), בו הורשע נאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים במצטבר. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו; עפ"ג 22186-10-16 **מדינת ישראל נ' שושנה** (10.1.2017) בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר (הכוללים הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות ועבירות נלוות שביצע עם אחר.

11. **לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר בפועל.**

12. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם וכן לנסיבותיו הרפואיות. העובדה כי מצבו הבריאותי מורכב כשברקע ככל הנראה בעיות נפשיות שלא טופלו לצד שימוש בסמים. מהמסמכים שהוגשו לבית המשפט עולה שהנאשם עבר תאונת דרכים קשה כהולך רגל בשנת 2019 ונזקק לטיפול וניתוח ולאחר מכן נזקק לשיקום. גם בתקופה זו הנאשם נזקק לטיפול רפואי אינטנסיבי ועליו לעבור ניתוח במסגרת שירות בתי הסוהר. לחומרא נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם

ולא ניתן להתעלם מהעובדה שעברו של הנאשם מכביד אם כי ראוי לציין כי משנת 2018 אין לחובתו של הנאשם הרשעות עד לעבירות מושא כתב אישום זה. הרשעתו האחרונה היא בגין עבירות משנת 2017.

13. אשר על כן, לאחר ששקלתי את השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 22.7.22.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, שלא יעבור עבירת רכוש ויורשע בה, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב (עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין).

בנסיבותיו של הנאשם אני נמנעת מהטלת קנס כספי.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי למתלוננים:

למתלוננים מאישום הראשון באמצעות בתם הודיה סכום של 1,000 ₪ אשר ישולם בתוך 100 ימים.

למתלוננת מאישום שני סכום של 1,000 ₪ שישולם בתוך 90 ימים.

למתלונן מאישום מספר 3 סכום של 500 ₪ אשר ישולם בתוך 60 ימים.

ככל שישנם מוצגים הם יושבו לבעליהם .

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.